



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1766**

**VD18 90118251**

§. 9. Legatio Græcorum.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

**Secul.XIII.**  
A.C. 1277.

## §. IX.

*Legatio Græcorum.*

*Rayn. n. 21.  
Vading.  
n. 45.  
Allat. conf.  
p. 738.*

Vacante Sede Apostolica Viterbum advenit Legatio Imperatoris Michaëlis Palæologi, epistolis ad Papam Joannem pluribus instructa. Prima erat Imperatoris. Recepit, ajebat, Papæ Nuncios, videlicet Jacobum Episcopum Ferrentinum, Godefridum Episcopum Taurinensem, ac ex Ordine Prædicatorum Rainardum Priorem cœnobii Viterbienensis, & Salvium Theologiæ Professorem, qui antecessoris tui litteras mihi tradidere. Piissimo appetitas osculo cum satis intellexisse, Ecclesiarum reconciliatio liquidissimo me gaudio perfudit. Tum de iis, quæ restabant exequenda, cum Nunciis tuis locutus, me professionem fidei Romanæ accipere, scripto testificabar. Idem agebant Imperator filius meus natu major, Patriarcha, cæterique Ecclesiæ ad Ortum Præfules nobiscum congregati, Ecclesiæ Romanæ primatum, & reliqua litteris tuis contenta, agnoscentes. Plura ex Legatis meis audies, qui sunt Theodorus Metropolita Cizycenus, Melitiniota Ecclesiæ Constantinopolitanæ Scriniorum Magister, Cleri imperatorii Archidiaconus, Georgius Metochita Cleri reliqui Archidiaconus; & qui nobis a secretis sunt, Angelus, Joannes, & Andronicus.

Trade-

Tradebant aliam quoque Imperatoris <sup>Secul. XIII.</sup>  
Michaëlis epistolam, cui inserta erat illa, <sup>A.C. 1277</sup>  
quam ad Papam Gregorium X miserat, <sup>Rayn.n.27.</sup>  
& quæ professionem fidei a Clemente IV  
præscriptam continebat. Imperator dein <sup>Sup.lib.85.</sup>  
addebat approbationem juramenti per  
Magnum Logothetam in Lugdunensi  
concilio nomine suo dicti, scilicet illius,  
quod Imperator ipse coram Nunciis Pa-  
pæ dederat. Hæc epistola etiam Joan-  
ni XXI inscripta erat Constantinopoli  
mense Aprili Indictione quinta, anno  
6785, nimirum 1277. Litteræ, quas  
Andronicus Michaëlis filius natu major,  
& ad Imperium adscitus scripserat, lon-  
gas tantummodo verborum lautias com- <sup>Rayn.n.30.</sup>  
pleteuntur, in quibus testatur, se re-  
conciliationem magnopere desiderasse.  
Sed historiæ series dat locum suspicio-  
ni, hunc Principem nonnisi patri suo ob-  
sequium præstanti causa sic scripsisse.

Novi Patriarchæ Joannis Vecci epi- <sup>Rayn.n.34.</sup>  
stola est magis seria, in qua ita loquitur: <sup>All.p.746.</sup>  
Vestri Nuncii feliciter advenerunt ad <sup>to.XI.conc.</sup>  
Imperatores nostros Dominos, ad nos, <sup>p.1033.</sup>  
& ad concilium reliquum ex majore,  
quod nuper apud nos est habitum. Ex  
litteris synodicis, quas vobis exhibe-  
mus, cernetis, quomodo reconciliatio-  
nem habuerimus ratam, & confirmave-  
rimus per subscriptiones nostras, quæ  
inter nos jurisjurandi locum tenent.

B 2

Id

**Sæcul. XIII.**

A.C. 1277.

Id videbitis etiam hac in epistola, in qua coram Deo, & Angelis ejus omnino ejuramus schisma Romanum veterem inter ac novam, quæ nostra est, male introductum. Agnoscimus primatum Sedis apostolicæ: ad hujus sinum revertimur; & spondemus, nos ei conservaturos omnes prærogativas, quas ipsi tribuerunt ii, qui ante schismata Constantinopolitanam tenuerunt sedem, & omnia privilegia, quæ Imperatores eidem concesserunt. Tanquam consecrarium primatus Ecclesiæ Romanæ profitemur, Papam habere plenitudinem potestatis; & quemadmodum ad tuendam fidem præ cæteris adstrictus sit, ita fidei quæstiones per ejus judicium decidendas esse. Ad hanc Ecclesiam appellare possunt omnes illi, qui se violatos vident in rebus ad jurisdictionem ecclesiasticam pertinentibus: omnes Ecclesiæ illi sunt obnoxiae, cunctique Præsules ei venerationem debent ac obedientiam. Illa est, quæ reliquarum Ecclesiarum, præsertim Patriarchalium privilegia confirmavit.

**Raym. n. 36.****v. Pachym.  
l. 6. c. 17.**

Joannes Veccus deinde addit suam fidei professionem parum diversam ab illa, quam summi Pontifices Clemens IV & Gregorius X miserant. Nam etsi valde catholica sit, punctum de processione Spiritus Sancti est majore verborum numero involutum, quæ postea Græcis haec de

de re litigandi occasionem præbuere. Secul. XIII.  
 Tum loquitur de baptismo, de pœnitentia, de flammis piacularibus, ac de operibus bonis pro mortuis. Agnoscit septem Sacra menta; confirmationem, ab Episcopis per impositionem manuum & sanctum Chrisma, sed & a Sacerdotibus apud Græcos conferri solitam; extremam unctionem secundum doctrinam Apostoli S. Jacobi; Eucharistiam, seu ex pane azymo pro more Ecclesiæ Romanae, seu ex pane fermentato pro consuetudine Græcorum salva transformatione consecratam; Sacra menta Ordinis, & matrimonii, quod ter aut sæpius iterari queat. Hæc epistola, sicut imperatoria data est mense Aprili anno 1277.

### §. X.

#### *Animadversiones in schismaticas.*

Tribus post mensibus Patriarcha Vec cus litteras edidit, in quibus ait:  
 Notum vobis facimus, in concilio Constantinopolim convocato ad examen Rayn. n. 42.  
Conc. p. 1037 schismatis dudum Ecclesiam Latinam inter ac Græcam exorti a nobis anathemate percussoes esse omnes illos, qui sanctam Ecclesiam Romanam, cæterarum Ecclesiarum omnium matrem caputque, ac fidei orthodoxæ Magistrum

B 3                   ejus-